ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 29ης Μαΐου 1997 *

Στην υπόθεση C-357/96,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Götz zur Hausen, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Βασιλείου του Βελγίου, εκπροσωπουμένου από τον Jan Devadder, γενικό σύμβουλο της νομικής υπηρεσίας του Υπουργείου Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την Ανάπτυξη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία του Βελγίου, 4, rue des Girondins,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1994, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 103, σ. 20), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. F. Mancini, πρόεδρο τμήματος, J. L. Murray, K. N. Κακούρη, P. J. G. Kapteyn και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Μαρτίου 1997,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 30 Οκτωβρίου 1996, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αίτημα να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1994, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον (ΕΕ L 103, σ. 20), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 94/15 προκύπτει ότι τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές

και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν προς την εν λόγω οδηγία πριν από τις 30 Ιουνίου 1994 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Μη έχοντας λάβει καμία ανακοίνωση όσον αφορά τα μέτρα μεταφοράς της οδηγίας 94/15 στο εσωτερικό δίκαιο και μη διαθέτοντας κανένα άλλο στοιχείο που να της επιτρέπει να συναγάγει ότι η Βελγική Κυβέρνηση είχε συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις της, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 9 Αυγούστου 1994, στην εν λόγω κυβέρνηση έγγραφο οχλήσεως σύμφωνα με το άρθρο 169, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης.

4 Επειδή δεν υπήρξε απάντηση στο εν λόγω έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 4 Μαρτίου 1996, αιτιολογημένη γνώμη στο Βασίλειο του Βελγίου και το κάλεσε να λάβει, εντός προθεσμίας δύο μηνών από της κοινοποιήσεώς της, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις που απορρέουν από την οδηγία 94/15.

5 Επειδή δεν έλαβε καμία ανακοίνωση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 94/15 στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

6 Το Βασίλειο του Βελγίου δεν αμφισβητεί την παράβαση που του προσάπτεται, αλλά αναφέρει ότι πρόκειται το συντομότερο να ληφθούν μέτρα για την εξάλειψή της.

7 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας 94/15 στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της προθεσμίας που τάσσει η οδηγία, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η προσφυγή της Επιτροπής.

8 Συνεπώς, πρέπει να αναγνωριστεί ότι το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/15, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

9 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το Βασίλειο του Βελγίου ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 94/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 15ης Απριλίου 1994, για την προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο της οδηγίας 90/220/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τη σκόπιμη ελευθέρωση γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στο περιβάλλον, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, της εν λόγω οδηγίας.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

Mancini Murray Κακούρης

Kapteyn Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 29 Μαΐου 1997.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass G. F. Mancini